

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010166
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5818010166.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Moniky Liptákovovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 4. decembra 2018 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/56/2018-205 zo dňa 11.9.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e výrok rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/56/2018-205 zo dňa 11.9.2018, o treste odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, výkon ktorého bol odložený na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine, treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu a škode rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/56/2018-205 zo dňa 11.9.2018,

obžalovaného S. F., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom I. T. XXX, okr. W., čiastočný invalidný dôchodca, ženatý,

odsudzuj e

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. n a ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného S. F. z a r a ď u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/56/2018-205 zo dňa 11.9.2018, bol obžalovaný S. F. uznaný za vinného, že:

„dňa 23. 01. 2018 v čase okolo 14.37 hodine, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedol osobné motorové vozidlo značky ŠKODA FABIA evidenčné číslo NO 965 BD po ceste Číslo 1/78 v obci Oravská Polhora, a to smerom od centra obce smerom k hraničnému priechodu Oravská Polhora - Korbielów, okres Námestovo, pričom keď sa s vozidlom nachádzal v kilometri 40,10, pri prejazde ľavotočivej zákruty v smere jeho jazdy, z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy stavu a povahe vozovky, dostal s vozidlom šmyk, prešiel na parkovisko nachádzajúce sa pred budovou predajne potravín

COOP JEDNOTA, kde sa na krajnici nachádzal chodec R. V., narodený XX. XX. XXXX, do ktorého prednou ľavou časťou vozidla narazil a následne s vozidlom narazil do reklamného pútača Obce Oravská Polhora, čím poškodenému R. V., narodený XX. XX. XXXX spôsobil zlomeninu vnútornej klinovitej kosti pravej nohy bez posunu kostných úlomkov a šikmú zlomeninu tela II. predpriehlavkovej kosti pravej nohy bez posunu kostných úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť a dobu liečenia v trvaní 9 (deväť) týždňov, pričom koncentrácia alkoholu v krvi obvineného, v čase dopravnej nehody, bola minimálne 1,31 promile, čím porušil ustanovenia § 3 odsek 1, 2 písmeno a/, § 4 odsek 2 písmeno d/, § 9 odsek 1, 2 a § 16 odsek 1 Zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení“, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 138 písm. h) Tr. zák., prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd mu určil skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému R. V., nar. XX.X.XXXX v H. V., trvale bytom I. T. č. XXX, vo výške 1.431,- eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 11.9.2018 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku a zároveň uviedol, že nesúhlasí s tým, aby v jeho prospech odvolanie proti ktorémukoľvek výroku podali oprávnené osoby. Prokurátor sa nevyjadril.

Dňa 12.9.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie prokurátora proti rozsudku okresného súdu, čo do výroku o treste, a to v neprospech obžalovaného s tým, že odvolanie písomne odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 8.10.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátora, ktorý uviedol po konštatovaní základných faktov veci nasledovné odvolacie argumenty:

„Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 04. 05. 2018 na Okresnom súde v Námestove obžalobu na S. F. pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h/ Trestného zákona a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe opísanom v podanej obžalobe.

Okresný súd v Námestove po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásil rozsudok spisová značka 6T 56/2018 dňa 11. 09. 2018, ktorým obžalovaného S. F. uznal vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h/ Trestného zákona a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a uložil mu, podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 36 písmeno l/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, ktorého výkon, podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, odložil a, podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona, mu uložil skúšobnú dobu vo výmere 30 mesiacov a, podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov.

Proti uvedenému rozsudku Okresného súdu Námestovo bolo dňa 12.09.2018 zo strany prokuratúry podané odvolanie a to čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V predmetnom rozsudku Okresného súdu Námestovo sa nemožno stotožniť s výrokom o treste uloženom obžalovanému, nakoľko okresný súd uložil podmienkový trest odňatia slobody, za zbiehajúce sa prečiny pri aplikácii absorpčnej zásady podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby prečinu najprísnejšie trestného, ktorým v tomto prípade bol prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého trestná sadzba je 1 až 5 rokov.

Predmetný výrok o treste nezodpovedá účelu trestu obsiahnutému v § 34 odsek 1 Trestného zákona, predovšetkým individuálnej a generálnej prevencii, ktoré je potrebné zohľadňovať pri ukladaní trestu.

V zmysle individuálnej prevencie mám za to, že podmienkový trest nevytvára podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život v intenciách právnych, sociálnych, etických, ale i mravných.

Ide o dôležitú oblasť účelu trestu, preto uloženie podmieneného trestu odňatia slobody za zbiehajúce sa trestné činy páchatel'a, vzhľadom na spôsobený následok, by bolo príliš mierne a neadekvátne.

V súvislosti s tým poukazujem na znalecký posudok číslo 03/2018 vypracovaný za účelom zhodnotenia zranení, ktoré utrpel poškodený R. V., narodený XX.XX.XXXX v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej obžalovaným S. F.. Zo znaleckého posudku vyplýva, že zranenie, a to zlomenina vnútornej klinovitej kosti pravej nohy bez posunu kostných úlomkov môže zanechať trvalé následky v zmysle obmedzenia hybnosti pravej nohy v členkovom kĺbe alebo kĺboch nohy v zmysle jej zdvihnutia nahor, ohnutia nadol, zodvihnutia vnútornej strany nohy alebo zodvihnutia vonkajšieho okraja nohy.

Taktiež dávam do pozornosti, že v danej veci bolo namieste zväžiť nielen následky zranení, ale aj tú skutočnosť, že obžalovaný viedol osobné motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať bezpečne vedenie motorového vozidla, a teda svojim konaním ohrozil tak významné objekty, akým sú život, zdravie alebo majetok, pričom z nedbanlivosti spôsobil poruchu vo forme ťažkej ujmy na zdraví.

Trest sa javí nedostatočný aj z hľadiska generálnej prevencie, t.j. výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti, najmä ak vezmeme do úvahy, že následok, ktorý vznikol aj z dôvodu porušenia dôležitých povinností uložených obžalovanému podľa zákona ako vodičovi, nastal bez akéhokoľvek zavinenia zo strany poškodeného R. V..

Po zvážení všetkých týchto okolností som dospel k presvedčeniu, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, nie je dostatočným opatrením na nápravu obžalovaného, preto možno konštatovať, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo spisová značka 6T 56/2018 zo dňa 11.09.2018 je v rozpore s účelom trestu.

Na základe hore uvedených skutočností navrhujem odvolaciemu súdu, aby napadnutý výrok rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a uložil obžalovanému spravodlivý nepodmienečný trest odňatia slobody spolu s primeraným trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá“.

Dňa 15.10.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora, v ktorom uviedol:

„(1) Po oboznámení sa s predmetným odvolaním považujem toto odvolanie za nedôvodné. Mám za, že trest ktorý žiada prokurátor by bol pre mňa po zvážení všetkých okolností prípadu neprimerane prísny. Napriek tomu, že som v konaní žiadal o mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, prijal som rozsudok Okresného súdu Námestovo zo dňa 11.09.2018. Mám za to, že tento trest je dostatočný na moju nápravu a ochranu spoločnosti. Som si vedomý svojho konania a úprimne ho ľutujem.

(2) Chcel by som pripomenúť, že potom ako som zavinil predmetnú dopravnú nehodu som si okamžite uvedomil svoje konanie. Požiadal som svedka tejto dopravnej nehody, aby zavolał záchranú službu a spolu so svedkom sme sa snažili čo najviac pomôcť poškodenému do príchodu zdravotnej služby. Ešte v ten deň som po absolvovaní potrebných procesných úkonov so zástupcami Policajného zboru zašiel za rodičmi poškodeného a ospravedlnil som sa im. Rovnako tak robím stále vždy keď ich vidím, nakoľko sa cítim vinný z komplikácie, ktoré som im spôsobil. Taktiež som sa snažil odstrániť spôsobenú škodu. Ako som na hlavnom pojednávaní uviedol, uhradil som obci spôsobenú škodu. Taktiež v prílohe tohto vyjadrenia prikladám potvrdenie o tom, že som poškodenému uhradil dňa 18.09.2018 sumu 1431 Eur, na ktorú som bol zaviazaný v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia. Nečakal som na právoplatnosť predmetného rozhodnutia, ale hneď ako mi to finančná situácia dovolila, som sa snažil predmetnú sumu poškodenému uhradil, aby som mu aspoň takto zmiernil ujmu, ktorú som poškodenému spôsobil. V dôsledku toho, že som dlhší čas invalidný dôchodca a nemám iný príjem, bolo pre mňa obťažnejšie našetriť túto sumu. V každom prípade som rád, že som sa mohol aspoň takto odčiniť poškodenému.

Dôkaz: fotokópia poštového poukazu na adresu

(3) Vo vyššie uvedenej súvislosti mám preto zato, že odvolací súd pri posudzovaní predmetného odvolania mal brať v úvahu aj poľahčujúce okolnosti. Okrem poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 ods. 1 Trestného zákona by mal zhodnotiť aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a to skutočnosť, že som sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu či už obci Oravská Polhora alebo poškodenému.

(4) Rovnako mám za to, že tresty, ktoré mi prostredníctvom vyššie uvedeného rozsudku boli uložené dostatočne reflektujú potrebu tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a dostatočne plnia účel trestu.

(5) Poukazujem na vyjadrenie prokurátora v odvolaní, kde konštatuje, že podľa znaleckého posudku vyplýva, že predmetné zranenie poškodeného môže zanechať trvalé následky v zmysle obmedzenia okrem iného aj hybnosti pravej nohy v členkovom kĺbe. Mám však za to, že toto tvrdenie nie je nijako preukázané a predmetom konania by mal byť riadne zdokumentovaný stav a nie domnienky.

(6) Taktiež nesúhlasím s tvrdením, že predmetný trest nevytvára podmienky na moju výchovu k tomu, aby som viedol riadny život v intenciách právnych, sociálnych, etických, ale i mravných a preto je trest pre mňa mierny až neadekvátny. Poukazujem na skutočnosť, že žijem v usporiadanej rodine, som vyše 30 rokov ženatý, vychoval som 5 detí, ktoré nemali nikdy problém so zákonom. Taktiež poukazujem na správu o povesti s ktorej vyplýva, že nie som žiaden problémový občan. Svoje konanie som viac krát oľutoval a stále ľutujem, avšak nesúhlasím s tvrdením, že trest by mal zabezpečiť, aby som viedol riadny život. Uvádzam, že okrem predmetného konania, som viedol a vediem riadny a poctivý život, čo bolo preukázané aj na hlavnom pojednávaní.

V nadväznosti na vyššie uvedené navrhujem odvolaciemu súdu, aby zamietol odvolanie podané Okresnou prokuratúrou Námestovo proti rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/56/2018 zo dňa 11.9.2018 a potvrdil napadnutý výrok rozsudku prvého stupňa“.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol, aby krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por., § 322 ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o trestoch a sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov. Obhajca obžalovaného navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné. Obžalovaný S. F. uviedol, že sa pripája k slovám svojho obhajcu a že ľutuje toho, čo sa stalo, bol sa ospravedlniť poškodenému a škodu podľa možností uhradil.

Krajský súd ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por. v neprospech obžalovaného, odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi odvolania prokurátora, pretože po preskúmaní odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa o uložených trestoch dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane mierny.

Prokurátor podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatela.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, právo na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - 2 ods. 12, rovnosti (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. h/ Tr. zák., prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný S. F. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a súd prvého

stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného S. F. o tom, že je vinný zo spáchania skutku kladenému mu za vinu.

Odvolačný súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, s ktorými sa ale krajský súd v plnom rozsahu nestotožnil, pretože na rozdiel od trestu zákazu činnosti, ktorý krajský súd považuje za spravodlivý, výšku uloženého trestu odňatia slobody považuje z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie za neprimerane nízku.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Krajský súd si osvojil aplikáciu hmotnoprávných noriem, ktoré súd prvého stupňa použil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu (§ 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.), ale s poukazom na správne dôvody odvolania prokurátora, ktoré si krajský súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne poukazuje, dospel krajský súd k záveru,

že stavu vecí, zákonu a spravodlivosti bude zodpovedať uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému S. F. vo výmere 1 (jeden) rok s tým, že pri aplikácii § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bude zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 5 (päť) rokov, pri aplikácii procesného postupu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

Krajský súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému S. F. zohľadnil všetky okolnosti veci tak z hľadiska spáchaného skutku, jeho právnej kvalifikácie, ako i z hľadiska osoby obžalovaného, a to z pohľadu jeho doterajšieho spôsobu života, ako i aktuálnych osobných pomerov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.